

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Turinina 3

Poslovni broj: K-431/2024-16

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, po predsjedniku vijeća Edhemu Kapetanoviću, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje zapisničarke Marijane Nujić, u kaznenom predmetu protiv optuženog Dragutina Hanžeka, zbog kaznenog djela iz članka 118. stavak 1. KZ/11, u povodu optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Novom Zagrebu od 7. kolovoza 2024. broj KO-DO-415/2024, nakon javne rasprave zaključene 17. travnja 2026. u prisustvu zamjenika ODO u Novom Zagrebu Dinka Delača, optuženog Dragutina Hanžeka, odvjetnice Doroteje Mirt u zamjenu za optuženikovog branitelja, odvjetnika Vladimira Terešaka te opunomoćenika oštećenika, odvjetnika Ive Franjića, 20. travnja 2026. u odsustvu uredno pozvanih stranaka objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Na temelju članka 544. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj: 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. – Odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22., 36/24. i 72/25 i 13/26.; dalje: ZKP/08) presuda Općinskog suda u Novom Zagrebu kojom je izdan kazneni nalog od 14. siječnja 2025. poslovnog broja K-431/2024-2 stavlja se izvan snage.

optuženi Dragutin Hanžek, sin Ivana i Nade dj. Hanžek, rođen u Zaboku, s prebivalištem u Budinščini, Grdovec 126, rođen 28. kolovoza 1994., državljanin Republike Hrvatske, autoelektičar, sa završenom SSS, zaposlen, s mjesečnim primanjima od oko 1.200,00 eura, OIB: 18420440751, neoženjen, bez djece, bez vojnog čina i odlikovanja, vlasnik kuće i okućnice površine 400m² te osobnog automobila Audi 6, 2005. godina proizvodnje, ne vodi se protiv njega drugi kazneni postupak, kazneno neosuđivan

k r i v j e

II. što je:

1. lipnja 2024. oko 2,50 sati u Hruševcu Kupljenskom, Hruševečka cesta, u neposrednoj blizini kbr. 20, nakon verbalnog sukoba s Davidom Ptičekom, u cilju da istog teško tjelesno povrijedi, Davida Ptičeka udario zatvorenim dlanom ruke u glavu u predjelu lica, a nakon što se isti srušio na tlo, u trenutku kada se pokušao pridići, nogom

ga udario u glavu u predio lica, uslijed kojih udaraca je David Ptiček zadobio tešku tjelesnu ozljedu u vidu prijeloma prednje stijenke i krova desnog maksilarnog sinusa s krvarenjem u isti,

III. -dakle, drugoga teško tjelesno ozlijedio,

-čime je počinio kazneno djelo protiv života i tijela, teškom tjelesnom ozljedom, opisano i kažnjivo po članku 118. stavak 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj: 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23., 36/24.: dalje: KZ/11).

IV. Na temelju članka 118. stavak 1. KZ/11 optuženi Dragutin Hanžek se

o s u đ u j e

na kaznu zatvora u trajanju 10 (deset) mjeseci

V. Na temelju članka 54. KZ/11 optuženom Dragutinu Hanžeku se u kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u uhićenju od 1. lipnja 2024. do 3. lipnja 2024.

VI. Na temelju članka 158. stavak 1. i 2. ZKP/08 oštećeni David Ptiček se s postavljenim imovinskopравnim zahtjevom u iznosu 3.000,00 eura upućuje u parnicu.

VII. Na temelju članka 148. stavak 1. u vezi sa člankom 145. stavak 2. točka 1., 6. i 8. ZKP/08 nalaže se optuženom Dragutinu Hanžeku u roku 15 dana od pravomoćnosti presude podmiriti troškove kaznenog postupka i to trošak vještačenja u ukupnom iznosu 333,90 eura, paušalnu svotu u iznosu 350,00 eura te nužne izdatke oštećenika i nagradu i nužne izdatke opunomoćenika oštećenika, a čija će visina biti određena posebnim rješenjem.

Obrazloženje

1. ODO u Novom Zagrebu podiglo je protiv optuženika 7. kolovoza 2024. optužnicu broj KO-DO-415/2024, zbog kaznenog djela protiv života i tijela, teškom tjelesnom ozljedom, opisano i kažnjivo po članku 118. stavak 1. KZ/11 s prijedlogom da sud izda kazneni nalog, što je sud i učinio izrekavši mu kaznu zatvora u trajanju 1 godine s time da se izrečena kazna neće izvršiti ukoliko u roku provjeravanja od 4 godine ne poćini novo kazneno djelo. Na isti je optuženik uložio prigovor povodom kojeg je sud zakazao raspravu.

2. Optuženi Dragutin Hanžek upitan da iznese oćitovanje o optužbi izjavio je da se ne smatra krivim za kazneno djelo koje mu se stavljaju na teret predmetnom optužnicom.

3. Tijekom dokaznog postupka, uz suglasnost stranaka, proćitani su: zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta PUZ, Policijske postaje Zaprešić, broj: 511-19-37/3-K-163/2024 od 1. lipnja 2024., potvrda o privremenom oduzimanju predmeta PUZ, Policijske postaje Zaprešić, serijski broj: 00279997 od 1. lipnja 2024, povijest bolesti za Davida Ptićeka KB Sveti Duh od 2. lipnja 2024., fotografski elaborat PUZ, broj: 511-19-37/3-K-163/24, zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta PUZ,

Policijske postaj Zaprešić, broj: 511-19-37/3-K-163/24 od 1. lipnja 2024., potvrda o privremenom oduzimanju predmeta PUZ, Policijske postaje Zaprešić, serijski broj: 00279998 od 1. lipnja 2024., bolnička prijava na ime David Ptiček od 1. lipnja 2024. te nalaz i mišljenje provedenog sudsko-medicinskog vještačenja od 21. srpnja 2024. Na prijedlog obrane ispitani su svjedoci: oštećeni David Ptiček, Petar Gudec, Martin Kerep, Vinko Nuli, Jurica Čiček, Tomislav Dugan, Mihael Ivić i Luka Ban te je sud pročitao zapisnike o ispitivanju svjedoka: Petra Gudeca, Martina Kerepa, Vinka Nulija, Tomislava Dugana i Mihaela Ivića, kao i izvod iz kaznene i prekršajne evidencije optuženika. Na završetku dokaznog postupka, sukladno članku 417.a stavak 5. ZKP/08, ispitan je optuženi Dragutin Hanžek.

4. Na temelju tako provedenog dokaznog postupka, ocjenjujući i analizirajući svaki dokaz zasebno te sve dokaze u njihovoj ukupnosti, ovaj sud nalazi dokazanim da je optuženi Dragutin Hanžek počinio kazneno djelo teške tjelesne ozljede iz članka 118. stavak 1. KZ/11, na štetu oštećenog Davida Ptičeka, na način kako je to činjenično i pravno opisano u izreci ove presude.

5. Optuženi Dragutin Hanžek je iskazujući kod suda naveo da je inkriminirane zgrade bio u šatoru sa svojim prijateljima, prvo su došli njih petorica, a poslije su se pridružila još četvorica tako da ih je ukupno bilo devet. U jednom trenutku Mateo iz njegovog društva se nešto porječkao s Ptičekom iz drugog društva, tu je došlo do nekog psovanja između njih pa su ih Vinko i on smirivali. Nakon što se situacija smirila, tu su bili još neko vrijeme i onda su u nekom trenutku Tomislav, Martin Kerep i on otišli iz šatora na glavni ulaz. Tu je došlo ponovno do susreta njih trojice s Ptičekom i njegovim prijateljima koji su ih napali. Naime, Ptiček je krenuo prema njima u namjeri da udari Martina i njega, on njega nije udario, jer ga je jedan dečko pridržao, ali mu je uspio poderati majicu i psovao ga je. On se zapravo izmaknuo i iz tog razloga ga nije uspio udariti, ali je on zbog tog njegovog pokušaja napada na njega, njemu uzvratilo na način da ga je udario šakom u glavu, od kojeg udarca je on pao na pod. To je bio jedini udarac koji je on njemu zadao, a nakon njega Martin Kerep ga je više puta udario nogom u glavu, dok je on ležao na podu. Oni su potom otišli kući i sada mu je žao što su ga tako ostavili na podu, iako on nije bio sam, s njim je bio i jedan dečko. Htio je još dodati da se drugi dan, kada su se vidjeli, Martin Kerep hvalio kako je udario Ptičeka nogom rekavši da ga noga još uvijek boli i pokazao je krvavu tenisicu.

Na raspravi je utvrđeno da optuženik ima s lijeve strane lica veliku tetovažu.

Na posebno pitanje braniteljice odgovorio je da kada je Ptiček izašao iz auta, psovao mu je: "Jebem ti mater, bog mater". On se odmicao od njega, govorio mu je da se smiri, nije mu uzvratilo psovkama. Ptiček je tom prilikom iz njegovog društva udario Tomislava i to na način da je Ptiček prvi zadao udarac Tomislavu. Unutar šatora nije imao nikakvu komunikaciju s Ptičekom. Došlo je do nekog prevrtanja njihovog stola, ali u tom ni on ni njegovo društvo nisu sudjelovali. Ptičeka nikada ranije nije vidio.

6. Svjedok David Ptiček, oštećenik, iskazujući kod suda, naveo je da je te večeri 31. svibnja / 1. lipnja 2024. bio na zabavi u Hruševcu Kupljenskom s prijateljima Juricom Čičekom i Petrom Gudecom. Stol do njih su bila tri mladića, konkretno ovdje nazočan optuženik i njegova dvojica prijatelja. U jednom trenutku oni su počeli dobacivati Jurici da zašto ih on grdo gleda te je potom došlo do naguravanja u kojem su svi sudjelovali. To naguravanje se brzo smirilo, a uskoro su Jurica i Petar otišli doma, a odmah koju minutu nakon njih je i on izašao iz šatora i krenuo je prema doma. U jednom trenutku iza sebe je primjetio tu trojicu mladića s kojima se sukobio u šatoru

te je zastao, okrenuo se te ih pitao je li ga prate, na što su ga oni počeli verbalno vrijeđati te su došli ispred njega i odjednom je od nekog od njih trojice primio udarac šakom u glavu od kojeg je pao. Pridigao se, usljedio je drugi udarac šakom u glavu, a potom i udarac nogom u glavu, također nije vidio tko mu je zadao te udarce. On je izgubio svijest, a kada se probudio njih trojice tu više nije bilo, već su bili neki ljudi koji su mu rekli da su pozvali hitnu pomoć. Uskoro je došlo vozilo hitne pomoći, on je opet izgubio svijest i probudio se u bolnici.

Na posebno pitanje suda odgovorio je da je oporavak trajao dva mjeseca, a on i danas, konkretno sada kada je u istoj prostoriji s optuženikom, osjeća nelagodu. Na daljnje pitanje suda, odgovorio je da taj dio gdje se dogodio napad na njega, nije osvjetljen, konkretno postoji par svjetala, ali malo dalje. Nadalje je odgovorio sudu da su njegovi prijatelji Petar i Jurica izašli koju minutu prije njega iz šatora te su išli u istom smjeru kao i on, tj. prema parkingu. Na posebno pitanje braniteljice odgovorio je da unutar šatora nije bio u izravnoj komunikaciji s optuženikom. Na njeno daljnje pitanje odgovorio je da s Juricom i Petrom, dok su hodali prema parkingu, nije nitko drugi bio. Na daljnje pitanje braniteljice odgovorio je da kada se okrenuo ispred šatora, oni su ga vrijeđali, konkretno sjeća se da mu je netko od njih rekao: "Jebem ti mater". Na daljnje pitanje braniteljice odgovorio je da ne može specificirati od koga je ili od koliko osoba te kojom rukom i kojom nogom dobio te udarce, a što se tiče mjesta gdje je dobio udarce, naveo je da su isti bili u području nosa, lijeve arkade i ispod lijevog oka. Tom prigodom on nije nikoga od njih udario. Osim njih četvorice, nitko se još nije umiješao tijekom tih udaraca. Na posebno pitanje zamjenika ODO odgovorio je da je kritične večeri konzumirao alkohol, konkretno popio je deset piva od 0,3 dcl. U šatoru je između njih došlo do naguravanja i to nakon što su oni njima nešto dobacivali te ih je pitao zašto im dobacuju, a naguravanje je izgledalo tako da je njega netko od njih, a to nije bio optuženik, odgurnuo, a onda je i on njega odgurnuo, ali napomenuo je da to nije bilo ništa strašno. Kritične večeri on nije nikoga fizički napao. Na posebno pitanje opunomoćenika oštećenika odgovorio je da je nakon ovog događaja bio dva tjedna na bolovanju, a fizički je izgledao tako da je bio jako natečen, imao je masnicu ispod oka, oko mu je bilo crveno zbog puknute kapilare, a nos mu je također bio natečen. Zbog lomova koje je zadobio, imao je neko vrijeme velikih problema s disanjem. Što se tiče njege i kućanskih poslova, neko vrijeme su mu pomagali tata i njegova djevojka. Na posebno pitanje braniteljice optuženika odgovorio je da se kritični događaj odigrao vani na parkingu, uz cestu u blizini njegovog parkiranoj auta.

7. Svjedok Davor Gudec, iskazujući kod suda, naveo je da je tog 1. lipnja 2024. bio na zabavi u šatoru u Hruševcu Kupljenskom sa svojim društvom. Primijetio je već u šatoru Dragutina Hanžeka koji je bio u drugom društvu, a primijetio ga je, prije svega po specifičnosti njegove tetovaže na desnoj strani lica. U jednom trenutku netko mu je rekao za nekakvo komešanje vani te je on izašao iz šatora i vidio je na cesti kako David Ptiček leži na podu u krvi i oko njega su bili neki ljudi. Vratio se natrag i rekao je Jurici Čičeku za to, jer su oni bili u istom društvu. Napomenuo je da Ptičeka nije znao od prije, a Čičeka je znao iz viđenja. Čuo je da ga je udario čovjek s tetovažom, ali on to nije vidio niti je taj čovjek tj. Dragutin Hanžek bio vani pored Ptičeka kada je on izašao iz šatora i vidio ga u krvi. Na poseban upit braniteljice odgovorio je da nije vidio unutar šatora da bi bio neki kontakt ili komešanje između Hanžeka i Ptičeka, a on je stajao na drugom dijelu šatora tj. nekih 20 metara udaljen od njih. Misli da je vidio kada je Jurica izlazio iz šatora i misli da je bio sam.

U svom iskazu iz prethodnog postupka koji je pročitao na raspravi, svjedok Davor Gudec je u bitnome iskazao kao i na raspravi navodeći da je te večeri bio s

društvom u šatoru u Hruševcu Kupljenskom te je tamo došlo do nekog komešanja, da bi nakon vremena čuo da je vani nekakva frka te kada je iz znatiželje izašao van, vidio je na podu njemu nepoznatog mladića kako krvari iz nosa i arkade. Čuo je kako ljudi govore kako su ga napala dva ili tri mladića, ali on sam događaj nije vidio pa ne zna što je istina od onog što je čuo.

8. Svjedok Martin Kerep, iskazujući kod suda, naveo je da je tog 1. lipnja 2024. bio a društvom u Hruševcu Kupljenskom, konkretno s prijateljima Dragutinom, Tomislavom i Vinkom. Zauzeli su jedan stol u šatoru, pili su vino i vodu, svi osim Vinka koji je pio sok. U jednom trenutku došao je i Mateo Šargač te je on otišao do jednog kontra stola gdje je bilo drugo društvo i tu je došlo do nekakve rasprave. Potom su i Vinko i Dragutin otišli do tog stola da malo smire situaciju. Situacija se smirila, oni su nastavili piti, a Vinko je u jednom trenutku otišao prije njih. Nakon njega su i Tomislav, Dragutin i on izašli van i tu mu je sada zbog alkohola sve u magli, ali zna da je došlo do nekakvog naguravanja između njih trojice s jedne strane i jednoga s druge strane. Ne sjeća se i ne može se izjasniti tko je bila ta osoba sa druge strane. Na posebno pitanje suda da objasni kako se sjeća svega unutar šatora, a ne sjeća se detalja, osim onoga što je naveo, što se točno događalo izvan šatora, odgovorio je da je to zbog alkohola.

U svom iskazu iz prethodnog postupka koji je pročitao na raspravi, svjedok Martin Kerep je iskazao da je tog dana s prijateljima bio u šatoru u Hruševcu Kupljenskom, Kada su Dragutin Hanžek, Tomislav Dugan i on izašli van iz šatora, jedan mladić, kojeg je tada prvi put vidio, je podigao ruku prema njima, misli da je udario Tomislava, koji mu je vratio, ali ne jako, jer je mladić ostao stajati. Tada se umiješao Dragutin Hanžek te je dva puta udario šakom u glavu tog mladića, a uslijed udarca mladić je odmah pao na tlo te je mladić počeo krvariti u predjelu glave, a tada ga je Dragutin, dok je mladić bio na tlu, udario nogom u glavu. Ne zna koliko ga je puta udario nogom u glavu, ali zna da poslije udaraca više nije stajao. Pretpostavlja da je mladić bio u nesvijesti. Misli da ga on nije udarao, jer je jedva stajao na nogama, a udarac zbog kojeg više nije ustajao mu je zadao Dragutin Hanžek. Nitko od njih mu nije pomogao i otišli su prema automobilu. .

Nakon što je navedeni iskaz pročitao, svjedok je iskazao da je to njegov iskaz i da se ne može očitovati zašto je tada iskazivao detaljnije nego na raspravi.

Na poseban upit zamjenika ODO i opunomoćenika oštećenika odgovorio je da nema objašnjenje za to kada i kako je "izgubio" sjećanje između prvog iskaza na policiji koji je upravo pročitao te ovog na raspravi.

9. Svjedok Vinko Nuli, iskazujući kod suda, naveo je da je tog 1. lipnja 2024. bio s društvom u Hruševcu Kupljenskom, konkretno s prijateljima Dragutinom, Tomislavom i Martinom. Zauzeli su u šatoru jedan barski stol, a nakon 5-10 minuta pridružili su im se Patrik, Luka, Mateo i Tomislav te su spojili stolove i družili se. Sve je bilo normalno i u jednom trenutku je do njih došla konobarica, koja je potom otišla do stola iza njih do jedne druge grupe mladića i ona nije htjela doći ponovno do njih iz kojeg razloga je Mateo otišao do tog drugog stola. Tu je došlo do nekakvog konflikta između njega i ljudi za tim stolom, za tim stolom je bilo njih trojica ili četvorica, bila je riječ o prepirci, ali to se riješilo kada su oni došli do njih za nekih pet minuta i svatko je otišao za svoj stol. Čuo je poslije razgovor za tim stolom gdje je jedan od njih rekao da ne želi biti više u društvu s tim čovjekom koji je navodno napadnut, jer su s njim uvijek neki problemi kada su vani s njim. On je otišao, a nakon njega su još dvojica iz tog društva otišli. Potom je i on krenuo prema svom autu pješice, a Dragutin, Tomislav i Martin su

krenuli prema glavnom ulazu. Nakon neke 3-4 minute on je krenuo prema njima i nekih pedesetak metara izvan šatora je vidio naguravanje između Dragutina, Tomislava i Martina na jednoj strani te tog čovjeka kojem ne znam ime, a bio je obučen u bijelu majicu i traperice. Ne može konkretizirati kako se točno odvijala ta tučnjava, on je otišao, jer uvijek izbjegava takve situacije. Za nekih 15-20 minuta oni su došli u njegov auto i nisu razgovarali o tom naguravanju ispred šatora. Na poseban upit opunomoćenika oštećenika odgovorio je da što se tiče njih osmorice koji su spojili stolove u šatoru, odgovorio je da je Patrik otišao prvi, s njim je do auta išao Tomislav Žabčić, a Luka Ban je gledao, koliko on zna, ovo naguravanje koje je spomenuo. Na daljnji upit odgovorio je da su stolovi između ova dva društva bili udaljeni između 3-4 metra. Što se tiče glazbe bila je živa glazba i bila je glasna. Unatoč glazbi uspio je čuti što se govorilo za tim drugim stolom, jer je malo sjedio, a malo je stajao. Koliko on zna društvo s njegovog stola je išlo do tog drugog stola vezano za konobaricu koja nije htjela doći do njihovog stola. Konkretno, muška društva su se prepirala, konobarica nije. Bilo mu je neuobičajeno da se Tomislav, Dragutin i Martin prepiru s tim ljudima s drugog stola, jer koliko ih poznaje oni u takve sukobe ulaze samo ako se trebaju braniti. Što se tiče konstitucije osobe koja je s njima trojicom ušla u sukob ispred šatora, riječ je o osobi za koju je čuo da se preziva Ptiček, ne poznaje ga od prije, a isti je visine kao Dragutin, ima crnu kosu i malo je punije građe. Kada je izašao iz šatora i kada je došao do svojih prijatelja vidio je konkretno da su se svi pograbili za majice i nagurali lijevo desno, a neki konkretan udarac ili nečiji pad nije vidio. Malo mu je bilo čudno što njih nije bilo 15-20 minuta koliko ih je čekao u autu, nije očekivao da će doći do udaranja šakama. On je po poderanoj Dragutinovoj majici, kada je došao do auta, zaključio da je tu bilo i udaraca šakama. Nije imao potrebu pitati što se događalo i zašto je Dragutinu poderana majica, jer je bio živčan zbog čekanja i nedavne ozljede koljena. Nije htio postavljati pitanja o ovom događaju nikome od njih, znali su poslije otići na kavu, ali o tome nisu razgovarali.

U svom iskazu iz prethodnog postupka koji je pročitao na raspravi, svjedok Vinko Nuli je, u bitnome, iskazao kao i na raspravi, naglasivši da on te večeri ništa bitno nije vidio, jer je sjedio u autu te je dvadesetak minuta čekao Dragutina Hanžeka, Tomislava Dugana i Martina Kerepa, da ih poveze doma.

10. Svjedok Jurica Čiček, iskazujući kod suda, naveo je da je tog 1. lipnja 2024. bio s društvom u Hruševcu Kupljenskom u šatoru. U jednom trenutku dok su se oni zezali, došao je Dragutin Hanžek do njega i pitao ga je zašto grdo gleda njegovog prijatelja. Međutim, on je potom rekao da ga je zamijenio s nekim, ispričao se i smirio se. Upamtio ga je po specifičnoj tetovaži na licu, a da se zove Dragutin, kasnije je saznao od Davida. On je u jednom trenutku među prvima otišao kući, a kasnije je primio poziv od Petra koji mu je rekao da David leži na cesti, jer su ga istukli. On je uskoro došao od kuće koja je udaljena nekih 1 km od tog šatora i tamo je već bila i hitna pomoć i policija, a bilo je i mnoštvo ljudi koji su se skupili. Ljudi koji su stajali tamo pričali su da su trojica, četvorica tukla Davida, a da ga je Dragutin nokautirao i udario nogom u glavu. Isto tako jedan dečko dok je on davao iskaz na licu mjesta je rekao da je bio prisutan i da je vidio cijeli događaj te ga je policija nastavila ispitivati. Ne zna tko je taj dečko. Na poseban upit braniteljice odgovorio je da kada je dolazio iz šatora bilo ih je trojica ili četvorica koji su skupa izašli, a David je ostao rekavši da će on još popiti. On je do svoje kuće išao autom, on je vozio, a s njim u autu je bio njegov prijatelj Ivan Vrhovec. David mu je u šatoru dok su odlazili rekao da će on još ostati i popiti. Ne zna kako je David došao u šator, valjda s autom. Ne sjeća se da bi u šatoru primjetio nekakvo prevrtanje stolova. Ne sjeća se kada je odlazio iz šatora je li vidio kako Dragutin i

njegovi prijatelji također odlaze. S Davidom je bio za stolom, a ne zna s kime je on ostao kada je on otišao. Davida zna skoro cijeli život. Koliko on zna nije osoba koja ulazi u probleme i sukobe.

U svom iskazu iz prethodnog postupka koji je pročitao na raspravi, svjedok Jurica Čiček je, u bitnome, iskazao kao i na raspravi.

11. Svjedok Tomislav Dugan, iskazujući kod suda, naveo je da je tog 1. lipnja 2024. bio na zabavi u šatoru u Hruševcu Kupljenskom sa svojim društvom, konkretno s prijateljima Dragutinom, Martinom i Vinkom. Družili su se u šatoru, pili su za šankom, poslije su došli još jedni njihovi prijatelji pa su spojili stolove. U jednom trenutku je došlo do nekakve prepirke s ljudima za susjednim stolom, konkretno Šargač iz njihovog društva se prepirao s Ptičekom iz njihovog društva, nešto oko konobarice te je Ptiček u jednom trenutku prevrnuo stol. Uskoro je završila fešta, oni su krenuli prema izlazu te je Vinko otišao prema autu, a Martin, Dragutin i on su izašli iz šatora te je u jednom trenutku iz svog auta izašao Ptiček, počeo je psovati te je prvo napao njega na način da ga je lijevom šakom udario u lijevu stranu lica. On se izmaknuo, a njegovi dečki su ga počeli braniti te je prvo Martin jedanput udario Ptičeka, a potom je Dragutin jedanput šakom udario Ptičeka u glavu. Tu je došlo do nekog naguravanja, Ptiček je pao, dalje nije vidio što se događalo i ne zna tko je Ptičeka udario nogom. Na posebno pitanje da pojasni otkuda mu je poznato da je Ptiček dobio udarac nogom odgovorio je da se ne sjeća.

U svom iskazu iz prethodnog postupka koji je pročitao na raspravi, svjedok Tomislav Dugan je, u odnosu na samu inkriminaciju, naveo da je David Ptiček fizički nasrnuo na njega tako što ga je okrznuo zatvorenom šakom u predjelu lijevog obraza. Dragutin i Martin su potom stali u njegovu obranu te su s Davidom Ptičekom počeli razmjenjivati udarce. Misli da je prvo Martin udario mladića šakom u glavu, a tada ga je Dragutin Hanžek pogodio snažnim udarcem šakom u glavu i od tog udarca je mladić pao na asfaltno tlo. Koliko se sjeća, dok je taj mladić bio na tlu, Martin i Dragutin su ga udarili nogom u glavu, misli da ga je prvo udario Dragutin, a potom i Martin. Nakon tih udaraca mladić je ostao nepomično ležati na tlu.

Nakon što mu je predložen citirani iskaz posebno u dijelu odlomka koji počinje riječima: "Koliko se sjećam" a završava riječima " na cesti", odgovorio je da je to njegov iskaz, ali se on sada toga ne može sjetiti. Na poseban upit zamjenika ODO odgovorio je da je on to večer popio dva do tri piva, a koliko se sjeća Ptiček je bio dosta alkoholiziran. Pod "dosta" misli da je bio vidno pijan, konkretno imao je crvene oči. Ne sjeća se što je Dragutin pio, možda pivo. Ptiček i on to večer uopće nisu komunicirali. Na poseban upit opunomoćenika oštećenika odgovorio je da nisu ništa napravili kada je Ptiček pao na tlo već su samo otišli. On je tamo ostao ležati. Bilo je puno ljudi oko njih.

12. Svjedok Mihael Ivić, iskazujući kod suda, naveo je da je tog 1. lipnja 2024. bio na zabavi u šatoru u Hruševcu Kupljenskom sa svojim društvom. Konkretno bilo ih je negdje 6-7. On je inače muzičar te je došao radi svirača koji su tamo svirali. U jednom trenutku negdje kad je stala muzika nastala je neka gužva te je vidio da je u toj gužvi sudjelovao i taj dečko koji je kasnije dobio batine ispred šatora. Što se točno i između koga događalo u šatoru nije baš dobro vidio. Desetak minuta poslije je njegovo društvo krenulo van iz šatora, konkretno on je prvi izašao te je vidio da tog dečka kojeg je upravo spomenuo tuku trojica drugih dečakiju i on je instiktivno reagirao na način da je prišao tom dečku kojega su tukli, primio ga je s leđa za majicu te ga je krenuo vući i odvojiti od njih, međutim on se opirao i pokušavao se braniti. Konkretno, što se tiče te

tučnjave vidio je da su njih trojica udarala njega šakama u glavu, a možda i u tijelo. Jedan od njih je bio i Dragutin Hanžek kojeg ne zna od prije već je na pozivu za raspravu pročitao njegovo ime, a zna da je to on po specifičnoj tetovaži na licu. Kada je vidio da ne može ništa napraviti on se povukao na lijevu stranu. U jednom trenutku Hanžek je tog dečka kojeg su tukli udario šakom u glavu, on je pao na pod nakon čega se krenuo dizati i kada je bio u polusjedu Hanžek ga je udario nogom u glavu. On je to gledao gledao s udaljenosti od neka 2 metra. Od tog udarca taj dečko je ostao ležati, misli da je bio u nesvjesti, a ova trojica koja su ga tukla su pobjegli, a on je pozvao hitnu pomoć. Na poseban upit braniteljice optuženika odgovorio je da kada je tog dečka maknuo od njih, on se opirao te je preko njega krenuo prema njima, ali nije im zadao udarac, jer ga je on i dalje držao, a kada ga je pustio nije ni tada zadao udarac. Ptiček je bio u vidno alkoholiziranom stanju. On je nešto njima trojici dobacivao, možda neke psovke, ali se sada ne može točno izjasniti što. Kada se maknuo u lijevu stranu od njih, Dragutin je bio taj koji je stajao najbliže Ptičku te ga je prvo udario rukom, a potom i nogom u glavu, a ova dvojica su stajala iza i oni u tom dijelu nisu sudjelovali.

U svom iskazu iz prethodnog postupka koji je pročitao na raspravi, svjedok Mihael Ivić je naveo da se 31. svibnja 2024. u Hruševcu Kupljenskom održavala manifestacija Dani Hruševca Kupljenskog, gdje je bio pozvan kao gost budući da je i on pjevač u bendu pod nazivom Remy. U Hruševac Kupljenski je došao sa svojom djevojkom i njezinom sestričnom oko 22,40 sati te su ušli u šator. Negdje oko 2,00 sata, nakon što je bend koji je nastupao prestao svirati i svi su se spremali na odlazak, čuo je nekakav prasak i pogledao prema središnjem dijelu šatora gdje je na jednom dijelu vidio prevrnuti stajajući stol oko kojeg je stajalo nekoliko mladića i jednog mladića kako se tog trenutka užurbano udaljava iz šatora prema izlazu, a to je bio baš taj mladić koji je kasnije i ozlijeđen na cesti ispred šatora. Desetak minuta kasnije zajedno s djevojkom i njezinom sestričnom krenuo je iz šatora prema izlazu kako bi otišli do osobnog automobila, a potom se odvezli kući, jer je bio kraj zabave i u tom trenutku je također iz šatora izlazila nekolicina ljudi koji su ostali do samog kraja. Po izlasku iz šatora na cesti je vidio trojicu mladića kako nasrću i zamahuju šakama prema mladiću koji je nekoliko trenutaka ranije izašao iz šatora nakon što je srušen stojeći stol pa kako su sva trojica udarala tog mladića umiješao se u sukob, odnosno prišao je tim mladićima i mladića koji je bio sam s leđa uhvatio rukama za majicu s prednje strane, zarotirao i odmaknuo ga od trojice mladića koji su ga prethodno napadali kako bi spriječio eventualni daljnji sukob. Taj mladić kojeg je odmaknuo bio je u vidno alkoholiziranom stanju i dosta agresivan, pokušao se istrgnuti iz njegovog hvata i nešto je vikao tim mladićima, no ne sjeća što im je točno vikao. U jednom trenutku se mladić istrgnuo iz hvata te krenuo prema trojici mladića koji su stajali nekoliko metara dalje, pokušao ga je spriječiti no nije uspio, tako da je mladić kojeg je držao prišao toj trojici i u tom trenutku ga je jedan od te trojice udario snažno šakom u glavu od kojeg udarca je taj mladić pao na leđa te se u jednom trenutku pokušao ustati, odnosno podigao je leđa, a kada je došao u sjedeći položaj, taj mladić koji ga je udario šakom mu je prišao i još ga jednom snažno udario nogom u glavu od kojeg udarca se mladić prevrnuo na leđa i ostao nepomično ležati. Tog trenutka je vidio da je mladiću lice svo krvavo, bio je pri svijesti ali nije ništa govorio pa je sa svog mobitela odmah pozvao broj 112, nakon čega su ga prespojili s hitnom pomoći, a potom i policijom, kojima je rekao što se dogodilo. U međuvremenu dok nije došla hitna pomoć, pozvao je svoju djevojku koja je zajedno s još nekom nepoznatom djevojkom mladiću koji je ležao pod glavu stavila neku vestu ili torbu. Nikoga od ove trojice koji su nasrtali, kao niti oštećenog mladića osobno ne poznaje niti ih je ikada vidio, samo je instinktivno reagirao želeći spriječiti sukob i napad te trojice na tog jednog mladića. Za mladića koji je šakom, a potom i

nogom udario oštećenika, naveo je da bi po njegovoj procjeni mogao biti star između 25 i 30 godina, visok oko 185 cm, jače tjelesne građe, izbrijane glave i imao je upečatljivu tetovažu na lijevoj strani lica koja se protezala gotovo od čela do brade, bio je odjeven u polo majicu roza boje, neke traper hlače i crne tenisice. Na mjesto događaja došla je hitna pomoć kao i djelatnici policije pa je ozlijeđeni mladić kolima hitne pomoći prevezen u bolnicu, a on je djelatnicima policije ispričao što se sve događalo i što je sve vidio. Trojica mladića odmah nakon sukoba udaljili su se u nepoznatom smjeru. Sjeća se da je neka djevojka koju ne poznaje, za vrijeme dok su policijski službenici razgovarali s njim, prokomentirala kako misli da poznaje mladića s tetovažom i da će ga naći na Facebooku, jer misli da mu je prezime Hanžek, a nakon nekoliko trenutaka je na svom mobitelu pokazala fotografiju tog mladića kojeg je i on prepoznao kao onoga koji je udario mladića i isti se na profilu zove i preziva Dragutin Hanžek.

13. Svjedok Luka Ban, iskazujući kod suda, naveo je da je tog 1. lipnja 2024. bio na zabavi u šatoru u Hruševcu Kupljenskom sa svojim društvom - Tomom, Patrikom i Mateom Šargačem. U šatoru su se spojili s drugim društvom, konkretno s Dragutinom, Vinkom, Tomislavom i Martinom. Pred kraj zabave već je bila i muzika pri kraju, došlo je do nekog komešanja, konkretno između Šargača s jedne strane te tog Ptičeka s druge strane te je Ptiček u jednom trenutku prevrnuo stol, a to je već bilo na samom kraju fešte. Dragutin, Tomislav i Martin su otišli van, a Vinko i on su ostali za stolom, on je njemu pravio društvo dok njegovi dečki ne upale auto. Kada je izašao van vidio je da je došlo do nekog naguravanja uz psovke s obje strane. Konkretno, taj Ptiček je pokušavao udariti Tomislava te ga je okrznuo šakom s lijeve strane lica, nakon čega su se oni svi nagurali. Ptičeka je ovaj dečko koji je svjedočio prije njega pokušao odvojiti od njih te se tu malo situacija smirila i Dragutin se malo udaljio. Međutim, Ptiček se otrgnuo tom dečku, krenuo je prema Dragutinu, primio ga za majicu, podrapao ju je i pokušao ga udarati zatvorenim dlanom u glavu. Nije ga udario, ali mu je Dragutin uzvratio na kraju da ga je jednom udario šakom u glavu od kojeg udarca je Ptiček pao na pod. Tu su neke cure počele vrištati i zvale su hitnu. Dok je ležao nokautiran, on je stajao od njega na nekih 4-5 metara udaljenosti nakon čega su krenuli doma. Na posebno pitanje suda odgovorio je da postoji mogućnost da možda nije vidio neki dio napada Dragutina na Ptičeka. Na poseban upit zamjenika ODO odgovorio je da nakon što je Dragutin udario Ptičeka šakom u glavu, on je pokrio dlanom lice, okrenuo se, zapalio je cigaretu i otišao je. Na poseban upit opunomoćenika oštećenika odgovorio je da je ta prepirka u šatoru trajala nekih sat vremena, Mateo je odlazio pa se vraćao, dobacivao je nešto, u jednom periodu je bio mir, a onda je na kraju taj Ptiček prevrnuo stol. On bi to prevrtanje stola povezao s njihovim konfliktom. S njim su ispred šatora bili njemu nepoznati ljudi, a njegovi su prijatelji već bili otišli. Pretpostavlja da su te cure zvale hitnu, jer je čovjek bio nokautiran i očigledno je bio jak udarac. Dragutina poznaje neke 3-4 godine. Znaju ponekad otići na kavu. Po njegovom mišljenju Dragutin nije konfliktna osoba i misli da je on to večer bio isprovociran. Na poseban upit braniteljice odgovorio je da Šargač, Žabčić i Sedlar nisu bili ispred šatora i po njegovom mišljenju nisu mogli vidjeti taj događaj ispred šatora.

14. Tijekom postupka provedeno je sudskomedicinsko vještačenje po vještaku dr. sc. Peri Bubalu koji je u pisanom nalazu i mišljenju od 23. srpnja 2024. naveo da je David Ptiček kritične zgode uslijed napada optuženika zadobio tešku tjelesnu ozljedu. Naime, uvidom u medicinsku dokumentaciju i fotografije uložene u spis za oštećenog Davida Ptičeka utvrđeno je da je imenovani u predmetnom događaju zadobio sljedeće

ozljede: krvni podljev i oteklinu vjeđa desnog oka, krvni podljev s ogrebotinama ispod desnog oka, ranu razderotinu u području desne obrve (proteže se kroz cijelu obrvu), prijelom nosnih kostiju s minimalnim pomakom, prijelom prednje stjenke i krova desnog maksilarnog sinusa s krvarenjem u sinus, istegnuće mišića vrata te oguljotinu desnog koljena. Površinske ozljede u vidu krvnih podljeva, ogrebotina i rane razderotine, svaka za sebe, predstavljaju tjelesnu ozljedu. Prijelom nosnih kostiju s minimalnim pomakom predstavlja tjelesnu ozljedu, kao i istegnuće mišića vrata. Prijelom prednje stjenke i krova desnog maksilarnog (gornjočeljusnog) sinusa s krvarenjem u isti, predstavlja tešku tjelesnu ozljedu. Sve ozljede u području desne strane lica (krvni podljev, oteklina, rana razderotina te prijelomi nosa i maksilarnog sinusa) nastali su udarcem tupo-tvrdim sredstvom. Značajke ovih ozljeda opisane u medicinskoj dokumentaciji, kao i njihov izgled, što je dijelom vidljivo u fotoelaboratu, prvenstveno upućuje na udarac nogom kao mehanizam njihovog nastanka, a dok je oštećeni bio u nekom nižem, prignutom položaju. S obzirom na lokalizacijsku bliskost ozlijeđenih područja glave, za njihov nastanak bio je dostatan jedan udarac, zadan silom srednjeg do jakog intenziteta. Trzajna ozljeda vrata nastala je naglim i iznenadnim trzajem vratom. Udarac u glavu, kakav je prethodno opisan, predstavlja podesan mehanizam za nastanak i ove ozljede. Oguljotina u području desnog koljena, s obzirom na lokalizaciju, u prvom redu govori za trenje koljenom o neravnu, hrapavu podlogu. Na posebno pitanje iz naloga o mogućnosti nastanka osobito teške tjelesne ozljede, iz vještačenja proizlazi da udarac nogom u glavu može dovesti i do nastanka osobito teške tjelesne ozljede uz uvjet da udarac bude zadan silom većeg intenziteta od one koja je primijenjena u konkretnom slučaju. Zaključno, ozljede koje je oštećeni David Ptiček zadobio u predmetnom događaju, čine u ukupnosti tešku tjelesnu ozljedu.

15. Prema bolničkoj prijavi i povijesti bolesti KB Sveti Duh oštećeni David Ptiček je 1. lipnja 2024. dovežen kolima hitne medicinske pomoći u navedenu ustanovu te mu je dijagnosticiran prijelom nosnih kostiju i prijelom desnog maksilarnog sinusa, a koja povreda je kvalificirana kao teška tjelesna povreda.

16. Iz pregledanog fotoelaborata PP Zaprešić utvrđeno je da je oštećenik zadobio ozljede upravo na mjestima kako je to navedeno u bolničkoj prijavi i povijesti bolesti KB Sveti Duh te su mu na ta mjesta stavljeni zavoji.

17. Glede ocjene izvedenih dokaza uvodno je za istaknuti da je sud sve dokaze ispravom ocijenio istinitim i vjerodostojnim, jer strane nisu osporavale istinitost i vjerodostojnost iste niti je dovedena u sumnju ijednim od izvedenih dokaza. Iskaze ispitanih svjedoka u odnosu na sporne, a odlučne okolnosti sud je analizirao u nastavku obrazloženja presude, a obrana optuženika je ocijenjena neistinitom i usmjerenom na otklanjanje kaznene odgovornosti, osim u onom dijelu iste koji se odnosi na nesporne činjenice i okolnosti.

18. Kada se po sudu prihvaćeni iskazi ispitanih svjedoka: Davida Ptičeka, Martina Kerepa, Tomislava Dugana, Mihaela Ivića i Luke Bana dovedu u vezu s utvrđenjima iz nalaza i mišljenja sudskomedicinskog vještaka dr. Pere Bubala, to jasnim proizlazi cjelokupna dinamika događaja. Naime, u odnosu na nalaz i mišljenje sudskomedicinskog vještaka, ocjena je suda da je njegov nalaz i mišljenje detaljno i argumentirano pa ga je sud ocijenio objektivnim, vjerodostojnim i istinitim te ga kao takvog i prihvatio u cijelosti. Nadalje, iskaze navedenih svjedoka, sud je prihvatio kao suglasne, životne i iskrene, jer su svi ispitanici svjedoci iskazivali o neposrednim

saznanjima vezano za inkriminirani događaj. Ispitani svjedoci: Petar Gudec, Vinko Nuli, i Jurica Čiček nisu imala izravnih i pouzdanih saznanja o samoj inkriminaciji, već su se njihova saznanja temeljila isključivo na tome što su govorili drugi ljudi, a što svakako nema relevantnu dokaznu snagu.

18.1. Konkretno, sudskomedicinski vještak je naveo da je David Ptiček kritične zgode uslijed napada zadobio tešku tjelesnu ozljedu, konkretno: krvni podljev i oteklinu vjeđa desnog oka, krvni podljev s ogrebotinama ispod desnog oka, ranu razderotinu u području desne obrve (proteže se kroz cijelu obrvu), prijelom nosnih kostiju s minimalnim pomakom, prijelom prednje stjenke i krova desnog maksilarnog sinusa s krvarenjem u sinus, istegnuće mišića vrata te oguljotinu desnog koljena. Površinske ozljede u vidu krvnih podljeva, ogrebotina i rane razderotine, svaka za sebe, predstavljaju tjelesnu ozljedu. Prijelom nosnih kostiju s minimalnim pomakom predstavlja tjelesnu ozljedu, kao i istegnuće mišića vrata. Prijelom prednje stjenke i krova desnog maksilarnog (gornjočeljusnog) sinusa s krvarenjem u isti, predstavlja tešku tjelesnu ozljedu. Sve ozljede u području desne strane lica (krvni podljev, oteklina, rana razderotina te prijelomi nosa i maksilarnog sinusa) nastali su udarcem tupo-tvrdim sredstvom. Značajke ovih ozljeda opisane u medicinskoj dokumentaciji, kao i njihov izgled, što je dijelom vidljivo u fotoelaboratu, prvenstveno upućuje na udarac nogom kao mehanizam njihovog nastanka, a dok je oštećeni bio u nekom nižem, prignutom položaju. S obzirom na lokalizacijsku bliskost ozlijeđenih područja glave, za njihov nastanak bio je dostatan jedan udarac, zadan silom srednjeg do jakog intenziteta. Trzajna ozljeda vrata nastala je naglim i iznenadnim trzajem vratom. Udarac u glavu, kakav je prethodno opisan, predstavlja podesan mehanizam za nastanak i ove ozljede. Oguljotina u području desnog koljena, s obzirom na lokalizaciju, u prvom redu govori za trenje koljenom o neravnu, hrapavu podlogu. Navedena utvrđenja su u skladu s utvrđenjima i prikazanima u bolničkoj prijavi i povijesti bolesti KB Sveti Duh te u fotoelaboratu PP Zaprešić.

18.2. Nadalje, ispitaní svjedok oštećeni David Ptiček je u svom iskazu naveo da je neposredno prije inkriminiranog događaja u šatoru došlo do naguravanja u kojem su svi sudjelovali. U odnosu na sam inkriminirani događaj i nanošenja mu teške tjelesne ozljede ne može specificirati od koga je ili od koliko osoba te kojom rukom i kojom nogom dobio te udarce, a što se tiče mjesta gdje je dobio udarce, naveo je da su isti bili u području nosa, lijeve arkade i ispod lijevog oka. Tom prigodom on nije nikoga od njih udario. Dakle, oštećenik je iskazivao samo o onome u što je bio u potpuno siguran, a razumljivo je da se zbog pretrpljenih ozljeda i doživljenog šoka ne može prisjetiti cijelog događaja, dok isti čak i ne ublažava svoje ponašanje kritične večeri navodeći da je i sam sudjelovao u naguravanju u šatoru.

18.3. Nadalje, svjedok Martin Kerep, je na raspravi naveo da mu je zbog alkohola sve u magli, ali zna da je došlo do nekakvog naguravanja između njih trojice s jedne strane i jednoga s druge strane. Međutim, u svom iskazu iz prethodnog postupka koji je pročitán na raspravi, svjedok Martin Kerep je iskazao da je tog dana s prijateljima bio u šatoru u Hruševcu Kupljenskom. Kada su Dragutin Hanžek, Tomislav Dugan i on izašli van iz šatora, jedan mladić, kojeg je tada prvi put vidio, je podigao ruku prema njima, misli da je udario Tomislava, koji mu je vratio, ali ne jako, jer je mladić ostao stajati. Tada se umiješao Dragutin Hanžek te je dva puta udario šakom u glavu tog mladića, a uslijed udarca mladić je odmah pao na tlo te je mladić počeo krvariti u predjelu glave, a tada ga je Dragutin, dok je mladić bio na tlu, udario nogom u glavu.

Ne zna koliko ga je puta udario nogom u glavu, ali zna da poslije udaraca više nije stajao. Pretpostavlja da je mladić bio u nesvijesti. Udarac zbog kojeg više nije ustajao mu je zadao Dragutin Hanžek. Nitko od njih mu nije pomogao i otišli su prema automobilu. Iako se prilikom iskazivanja na raspravi nije mogao prisjetiti predmetnog događaja, opravdavajući to količinom popijenog alkohola kritične večeri, sud je navedeno cijenio pokušajem da pomogne svom prijatelju, ovdje optuženiku, u kaznenom postupku koji se vodi protiv njega, dok je njegov inicijalni iskaz koji je dao samo mjesec dana nakon kritičnog događaja sud cijenio vjerodostojnijim i iskrenijim te je isti dan tijekom prethodnog postupka pred policijskim službenicima kada svjedok evidentno u potpunosti još nije bio svjestan inkriminacije i procesne situacije i u kojoj se nalazi njegov blizak prijatelj..

18.4. Nastavno, na njegov iskaz slično je iskazivao i svjedok Tomislav Dugan, također optuženikov prijatelj, navodeći na raspravi da se ne može svega sjetiti, jer je to večer popio dva do tri piva. Sjeća se da je ga je David Ptiček psovao, a potom ga je i napao na način da ga je lijevom šakom udario u lijevu stranu lica. On se izmaknuo, a njegovi dečki su ga počeli braniti te je prvo Martin jedanput udario Davida Ptičeka, a potom je Dragutin Hanžek jedanput šakom udario Davida Ptičeka u glavu. Tu je došlo do nekog naguravanja, Ptiček je pao, dalje nije vidio što se događalo i ne zna tko je Davida Ptičeka udario nogom. Međutim, u svom iskazu iz prethodnog postupka koji je pročitao na raspravi, svjedok Tomislav Dugan je, u odnosu na samu inkriminaciju, naveo da je David Ptiček fizički nasrnuo na njega tako što ga je okrznuo zatvorenim šakom u predjelu lijevog obraza. Dragutin i Martin su potom stali u njegovu obranu te su s Davidom Ptičekom počeli razmjenjivati udarce. Misli da je prvo Martin udario mladića šakom u glavu, a tada ga je Dragutin Hanžek pogodio snažnim udarcem šakom u glavu i od tog udarca je mladić pao na asfaltno tlo. Koliko se sjeća, dok je taj mladić bio na tlu, Martin i Dragutin su ga udarili nogom u glavu, misli da ga je prvo udario Dragutin, a potom i Martin. Nakon tih udaraca mladić je ostao nepomično ležati na tlu. Nakon što mu je predložen njegov bitno drugačiji iskaz iz prethodnog postupka, odgovorio je da je to njegov iskaz, ali se on sada toga ne može sjetiti. Dakle, navedeni svjedok, nakon proteka vremena, na raspravi u svom drugom svjedočenju u bitnome mijenja iskaz, evidentno s tendencijom pomaganja prijatelju, ovdje optuženiku, u njegovom procesnom položaju pa je sud njegov inicijalni iskaz koji je dao samo mjesec dana nakon kritičnog događaja cijenio vjerodostojnijim i iskrenijim, a isti je dan tijekom prethodnog postupka pred policijskim službenicima kada svjedok evidentno još nije bio svjestan inkriminacije i procesne situacije i u kojoj se nalazi njegov blizak prijatelj. .

18.5. Svjedok Luka Ban, također optuženikov prijatelj, je iskazujući na raspravi naveo da je David Ptiček kritične zgode krenuo prema Dragutinu Hanžeku, primio ga je za majicu, podrapao ju je i pokušao ga je udarati zatvorenim dlanom u glavu. Nije ga udario, ali mu je Dragutin Hanžek uzvratio na način da ga je jednom udario šakom u glavu od kojeg udarca je David Ptiček pao na pod. Na posebno pitanje suda odgovorio je da postoji mogućnost da možda nije vidio neki dio napada Dragutina Hanžeka na Davida Ptičeka.

18.6. Iskaz svjedoka Mihaela Ivića ovdje treba posebno apostrofirati te istaknuti da je riječ o krucijalnom dokazu za utvrđivanje optuženikove krivnje za inkriminirano kazneno djelo. Naime, svjedok Mihael Ivić je potpuno neutralan i nepristran svjedok koji prije predmetnog incidenta nije poznao nikoga od involviranih mladića. Riječ je o glazbeniku koji je u šator došao radi kolega glazbenika koji su tamo svirali. Uz

navedeno, treba istaknuti da su njegova zapažanja bila izuzetno precizna s osjećajem za bitno u iskazivanju, ali i s visoko razvijenim moralnim i ljudskim standardima. Naime, navedeni svjedok je prvo registrirao gužvu i komešanje u šatoru pri čemu je u toj gužvi percipirao i Davida Ptičeka, imenujući ga kao osobu koja je kasnije dobila batine ispred šatora. Potom je svjedok Mihael Ivić, dok su svi drugi uglavnom samo promatrali, požrtvovno i ljudski reagirao, izloživši pri tome i samog sebe opasnosti, na način da je prišao Davidu Ptičeku dok su ga trojica drugih mladića tukla i to šakama u glavu, primio ga je s leđa za majicu te ga je krenuo vući i odvojiti od njih, međutim on se opirao i pokušavao se braniti. Vrlo je precizno i razložno imenovao jednog od napadača kao ovdje optuženog Dragutina Hanžeka kojeg ne zna od prije, već je na pozivu za raspravu pročitao njegovo ime, a zna da je to on po specifičnoj tetovaži na licu. Kada je vidio da sam ne može ništa napraviti, on se povukao na lijevu stranu. U jednom trenutku je vidio kako je Dragutin Hanžek Davida Ptičeka udario šakom u glavu, on je pao na pod nakon čega se krenuo dizati i kada je bio u polusjedu Dragutin Hanžek ga je udario nogom u glavu. On je sve to gledao gledao s udaljenosti od neka 2 metra. Od tog udarca David Ptiček je ostao ležati, misli da je bio u nesvjesti, trojica mladića koja su ga tukla su pobjegla a on je pozvao hitnu pomoć. Sve navedeno, na isti način, svjedok Mihael Ivić je naveo i u svom iskazu iz prethodnog postupka koji je pročitao na raspravi. U tom iskazu je još pojasnio da je nakon napada na Davida Ptičeka sa svog mobitela odmah pozvao broj 112, nakon čega su ga prespojili s hitnom pomoći, a potom i s policijom, kojima je rekao što se dogodilo. U međuvremenu dok nije došla hitna pomoć, pozvao je svoju djevojku koja je zajedno s još nekom nepoznatom djevojkom mladiću koji je ležao pod glavu stavila neku vestu ili torbu. Nikoga od ove trojice mladića koji su nasrtali, kao niti oštećenog mladića osobno ne poznaje niti ih je ikada vidio, samo je instinktivno reagirao želeći spriječiti sukob i napad te trojice na tog jednog mladića. Za mladića koji je šakom, a potom i nogom udario oštećenika je naveo da bi po njegovoj procjeni mogao biti star između 25 i 30 godina, visok je oko 185 cm, jače tjelesne građe, izbrijane glave i imao je upečatljivu tetovažu na lijevoj strani lica koja se protezala gotovo od čela do brade, a bio je odjeven u polo majicu roze boje, neke traper hlače i crne tenisice. Ovdje treba istaknuti da je u trenutku počinjenja kaznenog djela optuženik imao 29 godina, a sud se na raspravi osobno uvjerio u optuženikovu veliku i upečatljivu tetovažu na lijevoj strani lica. Uz sve navedeno, svjedok Mihael Ivić je u tom iskazu naveo i da je jedna djevojka koju ne poznaje, za vrijeme dok su policijski službenici razgovarali s njim, prokomentirala kako misli da poznaje mladića s tetovažom i da će ga naći na Facebooku, jer misli da mu je prezime Hanžek, a nakon nekoliko trenutaka je na svom mobitelu pokazala fotografiju tog mladića kojeg je i on prepoznao kao onoga koji je udario mladića i isti se na tom profilu zove i preziva Dragutin Hanžek. Dakle, ovakav iskaz svjedoka Mihaela Ivića gdje on s filigranskim detaljima opisuje predmetni događaj u koji nije bio involviran niti je osobno zainteresiran za ishod sukoba, sud drži dosljednim, čvrstim i logički usklađenim te primarno na njemu temelji odluku o krivnji optuženika, dok su se vi drugi dokazi sadržajno nadovezali na isti upotpunivši ga te zajedno čine neoborivu logičku konkluziju.

18.7. Dakle, analizom iskaza navedenih svjedoka koji imaju relevantna saznanja o inkriminiranom događaju (David Ptiček, Martin Kerep, Tomislav Dugan, Mihael Ivić i Luka Ban) utvrđeno je da svi oni, osim oštećenog Davida Ptičeka koji evidentno uslijed pretrpljenog šoka ne zna tko ga je udario kritične zgode, vidjeli da je optuženik udario Davida Ptičeka šakom u glavu. Međutim, ono što je indikativno u iskazima optuženikovih prijatelja (Martina Kerepa, Tomislava Dugana i Luke Bana) je pokušaj istih da taj udarac relativiziraju, ublaže i pokušaju opravdati, dok ga jedini nepristrani

svjedok (Mihael Ivić) nedvojbeno, jasno i konkretno opisuje kao udarac šakom od kojeg je David Ptiček pao na pod, bez ikakvog relativiziranja i stavljanja takvog udarca u bilo kakav kontekst nužne obrane. Iskazi optuženikovih prijatelja postaju osobito selektivni kada je riječ o drugom, težem dijelu inkriminacije - udarac nogom u glavu u predio oštećenikovog lica, dok je isti na podu pa ga tako svjedok Luka Ban nije vidio, iako dozvoljava mogućnost da možda nije vidio neki dio napada Dragutina Hanžeka na Davida Ptičeka, dok su svjedoci Martin Kerep i Tomislav Dugan, nakon inicijalnog terećenja optuženika za takav napad, na raspravi na sudu, prilikom drugog ispitivanja, vrlo neuvjerljivo reterirali od ranijih navoda, navodeći da se toga ne sjećaju, pravdajući takvu promjenu u iskazu alkoholiziranošću kritične zgrade te protekom vremena, a što sud nije prihvatio, jer im alkoholiziranost i protek vremena nije utjecala na druge segmente njihovog iskazivanja te je sud ne uvažavajući takve razloge odstupanja u iskazivanju prihvatio njihove inicijalne iskaze kao vjerodostojne. Da je oštećenik zadobio tešku tjelesnu ozljedu jasnim proizlazi iz nalaza i mišljenja sudskomedicinskog vještaka, koji je utvrdio i uzročno posljedičnu vezu iste s naprijed opisanim udarcima optuženika prema oštećeniku, navodeći da je ozljeda nastala udarcem tupo-tvrđim sredstvom, prvenstveno upućuje na udarac nogom kao mehanizmom nastanka i to dok je oštećenik bio u nekom nižem položaju, a o čemu je ovdje upravo riječ. Optuženikova obrana u kojoj udarac rukom pravda nužnom obranom, dok udarac nogom poriče, nije prihvaćena istinitom, jer je u suprotnosti kako sama sa sobom tako i s drugim, od suda prihvaćenim dokazima. Naime, već iz optuženikove obrane je jasno da njegovo postupanje, onako kako ga on opisuje, nema obilježja nužne obrane. Ovo stoga, jer on navodi da je David Ptiček krenuo prema njima u namjeri da udari Martina Kerepa i njega, David Ptiček ga nije udario, jer ga je jedan dečko pridržao, ali mu je uspio poderati majicu i psovao ga je. Dakle, ukoliko se i uzme točnom ovakva interpretacija događaja od strane optuženika, već iz nje je jasno da tu nema elemenata nužne obrane, jer je napad na njega evidentno prestao, a isti je i bio samo u pokušaju, dok ono što je prethodilo kao realizirano – deranje majice i psovanje nema ekvivalent u onom što je uslijedilo kao realizirano – brutalni napad i udaranje kako šakom u glavu tako i nogom u glavu dok je oštećenik bio na podu. Također, ovakva interpretacija događaja nema uporište u iskazu krucijalnog i nepristranog svjedoka Mihaela Ivića, dok sud nije prihvatio iskaze svjedoka Martina Kerepa, Tomislava Dugana i Luke Bana u dijelu istih u kojima također pokušavaju staviti ovaj napad u kontekst nužne obrane, jer je iz njihovih iskaza također vidljivo da je riječ o napadu koji je uslijedio na neadekvatan i završen napad. U odnosu na optuženikovo negiranje udaranja nogom oštećenika u glavu, dok je on bio na podu, sud taj navod drži nevjerodostojnim, jer je naivan i neuvjerljiv, a u suprotnosti je s iskazima svjedoka koji su upravo takav napad vidjeli i opisali – svjedok Mihael Ivić u oba svoja iskaza, a svjedoci Martin Kerep i Tomislav Dugan u svojim inicijalnim i objektivnijim iskazima. Dakle, sud nije prihvatio optuženikovu obranu istinitom, jer je ista krajnje naivna, neuvjerljiva, neživotna i u suprotnosti je sa svim provedenim kako materijalnim tako i personalnim dokazima.

19. Slijedom iznijete analize dokaza i to kako svakog za sebe tako i u njihovoj ukupnosti, ovaj sud nalazi izvan svake sumnje i nedvojbeno utvrđenim da je optuženik 1. lipnja 2024. oko 2,50 sati u Hruševcu Kupljenskom, Hruševečka cesta, u neposrednoj blizini kbr. 20, nakon verbalnog sukoba s Davidom Ptičekom, u cilju da istog teško tjelesno povrijedi, Davida Ptičeka udario zatvorenim dlanom ruke u glavu u predjelu lica, a nakon što se isti srušio na tlo, u trenutku kada se pokušao pridici, nogom ga udario u glavu u predio lica, uslijed kojih udaraca je David Ptiček zadobio tešku tjelesnu ozljedu u vidu prijeloma prednje stijenke i krova desnog maksilarnog sinusa s

krvarenjem u isti. Opisanim ponašanjem optuženik je ostvario objektivna obilježja kaznenog djela teške tjelesne ozlijede, iz članka 118. stavak 1. KZ/11. Cjelokupni opis događaja, odnosno postupanje optuženika jasnim ukazuje da je postupao s oblikom krivnje izravna namjera, jer je itekako bio svjestan svog postupanja, tj. da primjenom fizičke sile prema drugoj osobi, prvo rukom u glavu, a potom i nogom u glavu, koja osoba pri tome još leži na podu, čini inkriminirano protupravno djelo te je htio isto. Optuženik je tempore criminis bio ubrojav, jer niti jedan dokaz navedeno nije doveo u pitanje te ne postoji niti jedan ispričavajući razlog za njegovo postupanje. Stoga je za utvrditi da su u postupanju optuženika ostvarena osim onih objektivnih i ona subjektivna obilježja kaznenog djela teške tjelesne ozlijede, iz članka 118. stavak 1. KZ/11.

20. Nakon što je, a po iznijetoj analizi izvedenih dokaza, utvrdio da je optuženik počinio inkriminirano kazneno djelo na način kako je to opisano u izreci presude, sud je pristupio odabiru vrste i mjere kazne kojom će se ostvariti svrha kažnjavanja imajući pritom na umu članak 47. KZ/11.

20.1. Tako je prilikom odabira vrste i visine kazne sud imao na umu da je optuženik neoženjen, bez djece, vlasnik je kuće i okućnice površine 400m² te osobnog automobila Audi 6, 2005. godina proizvodnje, zaposlen je s mjesečnim primanjima u iznosu 1.200,00 eura. Iznesene okolnosti predstavljaju optuženikove osobne, obiteljske te imovinske prilike koje je sud dužan imati na umu prilikom odmjeravanja kazne. Nadalje, sud je odmjeravajući kaznu optuženiku dužan imati na umu optuženikov cjelokupan život i to kako onaj prije, tako i onaj nakon počinjenja djela. Prema izvratku iz kaznene evidencije, optuženik je neosuđivana osoba. Ovakvo utvrđenje govori u prilog zaključka da je optuženikov raniji život bio usklađen s općeprihvaćenim društvenim normama pa su sve ove istaknute okolnosti cijenjene olakotnima.

20.2. Međutim, osim navedenih olakotnih okolnosti, sud je na strani optuženika našao i otegotne okolnosti. Konkretno, otegotnim mu je cijenjena izrazita brutalnost, bešćutnost i agresivnost u počinjenju kaznenog djela. Naime, optuženik je kazneno djelo počinio u odnosu na osobu koju je prvo udarcem srušio na pod, nakon čega ju udara i nogom u glavu te je tom prilikom kod njega izostalo bilo kakvo kajanje zbog učinjenog. Nakon počinjenja kaznenog djela, optuženik krvavog i bespomoćnog oštećenika ostavlja na cesti te napušta mjesto događaja te mu je navedeno sud također cijenio otegotnim.

20.3. Slijedom utvrđenih okolnosti odlučnih za odmjeravanje kazne sud je optuženiku za počinjeno kazneno djelo protiv života i tijela, teškom tjelesnom ozljedom, opisano i kažnjivo u članku 118. stavak 1. KZ/11, za koje je zakonom propisana kazna zatvora od 6 mjeseci do 5 godina, izrekao kaznu zatvora u trajanju 10 mjeseci, nalazeći da kazna za počinjeno kazneno djelo izvan svake sumnje mora biti bezuvjetna, a imajući u vidu naprijed navedene posebno izražene otegotne okolnosti te izostanak značajnijih olakotnih okolnosti čime će se ostvariti svrha kažnjavanja odnosno korektivno utjecati na optuženika da se kloni protupravnog postupanja, no i da se time izrazi društvena osuda zbog počinjenog kaznenog djela te da se jača povjerenje građana u pravni poredak utemeljen na vladavini prava kao i da se utječe na sve građane da ne čine kaznena djela kroz jačanje svijesti o pogibeljnosti činjenja kaznenih djela i o pravednosti kažnjavanja.

21. Budući da je zakonskom odredbom iz članka 54. KZ/11 propisano da se vrijeme provedeno u pritvoru i istražnom zatvoru, kao i svako oduzimanje slobode uračunava u izrečenu kaznu zatvora, to je sukladno navedenoj zakonskoj odredbi optuženiku u kaznu zatvora uračunato vrijeme uhićenja od 1. lipnja 2024. do 3. lipnja 2024.

22. Na temelju članka 158. stavak 1. i 2. ZKP/08 oštećeni David Ptiček je s postavljenim imovinskopравnim zahtjevom u iznosu 3.000,00 eura upućen u parnicu. Naime, tijekom postupka nije bilo moguće utvrditi pouzdanu osnovu ni za potpuno ni za djelomično presuđenje u odnosu na postavljeni imovinskopравni zahtjev u iznosu 3.000,00 eura pa je sud oštećenika s imovinskopравnim zahtjevom uputio u parnicu.

23. Optuženik je, kada ga sud proglasi krivim, sukladno članku 148. stavak 1. ZKP/08, dužan naknaditi troškove kaznenog postupka, osim ako ne postoje uvjeti za oslobođenje od plaćanja troškova u cijelosti ili djelomično, koje, a uvažavajući prethodno utvrđene imovinske prilike optuženika, sud nije utvrdio. Troškove kaznenog postupka, koji su propisani člankom 145. stavak 2. ZKP/08, u konkretnom slučaju čini paušalna svota koja je propisana člankom 145. stavak 2. točka 6. ZKP/08, a koju je sud, s obzirom na trajanje i složenost postupka te imovinsko stanje osuđenika odmjério u iznosu 350,00 eura, zatim troškovi vještačenja, sukladno članku 145. stavak 1. točka 1, ZKP/08, u iznosu 333,90 eura te sukladno članku 145. stavak 2. točka 8. ZKP/08 nužne izdatke oštećenika i nagradu i nužne izdatke opunomoćenika oštećenika, a čija će visina biti određena posebnim rješenjem. Optuženik je troškove kaznenog postupka dužan podmiriti u roku 15 dana od pravomoćnosti presude.

24. Slijedom svega iznesenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 20. travnja 2026.

sudac
Edhem Kapetanović

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku 15 (petnaest) dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi Općinskom sudu u Novom Zagrebu

u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a odluku o žalbi donosi županijski sud kao sud drugog stupnja.

DNA.:

1. ODO u Novom Zagrebu na broj KO-DO-415/2024
2. optuženi Dragutin Hanžek
3. branitelj Vladimir Terešak
4. oštećeni David Ptiček
5. opunomoćenik oštećenika Ivo Franjić
6. u spis

Broj zapisa: **9-30888-3ae8b**

Kontrolni broj: **05421-cb792-9ae83**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.